

[P. Christensen.]

tekniske Udvikling har nødvendiggjort en Tilføjelse til Ordet „Maskiner“ saaledes, at andre Apparater inddrages under Tilsynet. Det er en Selvfølgelighed; alle vil sikkert være enige om, at denne Tilføjelse bør gøres.

Der kan naturligvis være delte Meninger om den anden Halvdel af det foreliggende Lovforslag, og vi har nu hørt det ærede 10de Medlem for 5te Kreds (Johannes Jensen) være noget i Tvivl om, hvorvidt man bør gaa til Vedtagelse af dette Forslag, saaledes som den højtærede Minister har forelagt det. Det Spørgsmaal, det her drejer sig om, er, hvorvidt man vil betragte Dagbladene som hørende til Livsfornødenhederne. Det kan man naturligvis drøfte meget, og derom kan der siges umaadelig meget. Men er det ikke saadan, at Tiden fører med sig, at man betragter Dagbladene som hørende til Livsfornødenhederne, saaledes at hvis Dagbladene i øvrigt finder det formaalistjenzigt at udgaa om Søndagen med det deraf følgende Arbejde paa Søn- og Helligdage, ser Publikum det gerne? Jeg for mit Vedkommende vilde rent personlig finde det rimeligt, at man arbejdede paa de Tider, som Almenvellet kræver, men der bør blot altid være sikret Arbejderne den fornødne Begrænsning i Arbejdstiden. Der kan naturligvis ogsaa være delte Meninger om, hvorvidt Søndagskørsel hører til Livsfornødenhederne; det er ikke absolut givet, at alle vil erkende det. Men jeg tror dog ikke, nogen vil komme og sige, at de danske Statsbaner skal standse til Eksempel den billige Søndagskørsel, for det er dog vistnok saadan, at den store Del af Befolkningen betragter det som en Selvfølge, at saadan Kørsel finder Sted. Og noget i Samklang dermed mener jeg, at det, vi her drøfter, maa være. Jeg synes derfor, det er ganske rimeligt, at den Tilstand, som har hersket siden 1918, og hvorom man formentlig fra alle Sider kan være enig om, at den ikke har været ganske lovmedholdelig, gøres lovlig paa den Maade, at dette Forhold inddrages under Ministerens Dispensationsret. Og naar Forholdet saadan inddrages under Dispensationsretten, vil der være Adgang til at benytte denne Dispensationsret i den Udstrækning, som Befolkningen nu en Gang maa være enig om at ønske det. Der vil altid være Mulighed for at øve Indflydelse paa Ministeren med Hensyn til, hvor langt denne Dispensation skal gives, og jeg tror, at hele dette Forhold vil forme sig paa ganske naturlig Maade og forme sig

paa den Maade, som Læserne nu en Gang ønsker.

Derfor kan jeg anbefale det foreliggende Forslag. Jeg synes, det er en ganske god Løsning, jeg synes, det er en ganske naturlig Ordning, og jeg kan paa den socialdemokratiske Gruppens Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse.

Tvede: Da Lovforslaget om Opbevaring af Kalciumkarbid m. v. var til Behandling her i Tinget i Oktober Maaned 1925, udtalte jeg mig — det staar i Landstingstidenden for 1925—26 Sp. 85—86 — for Betimeligheden af at lovgive paa det omhandlede Omraade under Hensyn til den dermed forbundne store Risiko. Vi fra konservativ Side kan derfor ogsaa tiltræde, at der træffes Foranstaltning til, at den Mangel, det Hul, som det kaldes i Bemærkningerne, der er vedrørende Tilsynet med Fremstilling, Opbevaring og Anvendelse af Acetylen, søges udfyldt.

Men med Hensyn til nogle Enkeltheder vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger. Baade i Lovforslagets § 1 og § 3 er brugt de tre Ord „og andre Apparater“. Er det nu ikke et meget omfattende Begreb? Det omfatter jo alt endnu ikke bekendt eller opfundet, og jeg henstiller, at disse meget omfattende Ord prøves noget nærmere, saa vi ser, om der ikke kan findes en anden Betegnelse end „og andre Apparater“.

Dernæst vil jeg tillade mig at gøre en Bemærkning til § 5, hvor der staar, at der udfærdiges nærmere Forskrifter efter Forhandling med Arbejdsraadet. Det giver naturligvis nok nogen Sikkerhed for, at disse Forskrifter bliver nøje prøvet. Men Ordlyden vil jo dog ikke hindre Ministeren i at udfærdige Forskrifterne, saaledes som Administrationen vil have dem opfattet, selv om Arbejdsraadet ikke skulde tiltræde dem. Thi der staar kun, at det er efter Forhandling derom. Jeg vil derfor henstille, at man faar Lejlighed til i et Udvalg at prøve disse Bestemmelser lidt nærmere.

Med Hensyn til Dagbladene kom baade det ærede 10de Medlem for 5te Kreds (Johannes Jensen) og nu sidst det ærede 12te Medlem for 2den Kreds (P. Christensen) ind paa den Bestemmelse, som er foreslaaet om Ændring af § 26 i Fabrikloven. Jeg har ikke for mit Vedkommende — og jeg tror heller ikke mit Parti — noget at indvende imod den foreslaaede Ordning. Jeg ser af Bemærkningerne, at den er